

La població amb dependència a Barcelona

dades 2006

Índex

3	Presentació
4	Metodologia
5	Evolució de la dependència a Barcelona
6	Magnitud de la dependència a Barcelona
10	Característiques sociodemogràfiques de la població dependent
14	Discapacitats i limitacions en les activitats de la vida diària
18	La salut percebuda
20	Utilització de serveis sanitaris

Autors de l'informe

Josep Ferrando, Agència de Salut Pública de Barcelona
Maica Rodríguez-Sanz, Agència de Salut Pública de Barcelona
Albert Espelt, Consorci de Serveis Socials de Barcelona
Aina Plaza, Consorci de Serveis Socials de Barcelona
Joaquim Costa, Consorci de Serveis Socials de Barcelona
Carme Borrell, Agència de Salut Pública de Barcelona

Edició

Consorci de Serveis Socials de Barcelona
Aragó, 316, 1r 2a
08009 Barcelona
Tél. 93 467 87 33
Fax 93 467 24 13
secretaria@cssbcn.cat
www.cssbcn.cat

Realització

Hores extraordinàries

Disseny gràfic
Lluïsa Cobos

Impressió
Imgesa

DL: B-xx.xxx-2007

Novembre 2007

Podeu consultar l'informe sencer a www.cssbcn.cat i a www.aspb.cat

L'aprovació de la **Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (LPAP)**, al final de l'any 2006, va suposar un avenç molt important en l'Estat del benestar, ja que reconeix un nou dret universal de la ciutadania des d'una política social. Aquesta Llei té com a objecte regular les condicions bàsiques per garantir la igualtat en l'exercici del dret subjectiu a la promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència mitjançant la creació d'un **Sistema per a l'Autonomia i l'Atenció a la Dependència** (Llei de l'Estat 39/2006; BOE 15/12/2006).

Paral·lelament, a Catalunya, s'ha desenvolupat i aprovat la **Llei de serveis socials** (Llei 12/2007; DOGC 18/10/2007), que es constitueix com la norma essencial per al desenvolupament del quart pilar de l'Estat de benestar i per a la millora del nivell de cohesió social de la nostra societat. La Llei de serveis socials, a l'efecte del desplegament i l'aplicació del sistema creat per la Llei estatal, configura el **Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència** i el vincula a la **Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública de Catalunya**.

S'ha definit un model de desplegament progressiu de l'LPAP, que preveu implantar-la al llarg del període 2007-2015. L'any 2007 la població diana són les persones amb gran dependència, un grup de població que en termes relatius té una baixa prevalença però que presenta una gran complexitat pel que fa a necessitats d'atenció. Gradualment s'hi anirà incorporant la població en situació de dependència severa i moderada. La implantació progressiva ha de permetre plantejar un procés dinàmic de planificació i ordenació dels serveis socials, que adapti les respostes a les necessitats de la població beneficiària i dels serveis implicats.

L'informe que presentem és el resum d'un estudi exhaustiu sobre la magnitud i les característiques de la gent gran amb dependència a Barcelona, realitzat conjuntament per l'Agència de Salut Pública de Barcelona i el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, i és accessible a través de les webs www.aspb.cat i www.cssbcn.cat.

L'estudi s'ha fet a partir de l'anàlisi de les enquestes de salut de Barcelona dels anys 1992, 2000 i 2006, la qual cosa ha permès disposar d'una anàlisi evolutiva i d'una fotografia bastant actualitzada i propera de la gent gran amb dependència a la ciutat. La informació actualitzada de l'enquesta de l'any 2006 ens ha permès aproximar-nos a la població amb dependència potencial i conèixer les seves característiques i necessitats: estructura familiar, manca de cuidadors, recursos econòmics, trastorns crònics de salut, pèrdues d'autonomia, etcètera.

Esperem que en aquesta fase inicial de posada en marxa de l'LPAP, la informació que aportem sigui útil per preveure l'impacte de la població potencialment beneficiària en els recursos disponibles, com també per ajudar a orientar i adequar la planificació dels serveis a la ciutat i formular respostes integrades a la situació de les persones amb dependència per part dels sistemes d'atenció social i de salut.

La posada en marxa de l'LPAP té una especial rellevància en el nostre context, ja que pot suposar un bon assaig per al gran repte que tenim a Catalunya: la implantació de la Llei de serveis socials, que entrarà en vigor l'any 2008 i que requerirà l'ordenació dels serveis socials per garantir-hi l'accés universal i promoure el benestar del conjunt de la població.

Consorci de Serveis Socials de Barcelona
Agència de Salut Pública de Barcelona

Metodologia

Metodologia

Per portar a terme aquest estudi s'ha utilitzat la submostra de l'Enquesta de Salut de Barcelona (ESB) de 2006 de persones de 65 anys o més (1.206 persones), i particularment de les persones d'aquesta edat amb dependència (588 persones).

L'univers estadístic de l'ESB 2006 ha estat la totalitat de la població no institucionalitzada resident i empadronada a la ciutat de Barcelona. L'ESB 2006 es va fer a tot el territori de la ciutat de Barcelona i en dues etapes: d'octubre de 2005 a març de 2006, i de maig a desembre de 2006. L'ESB 2006 es va fer mitjançant entrevistes personals en el mateix domicili de la persona seleccionada, a càrrec d'enquestadors/res professionals degudament formats.

Definició de la dependència

La Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència defineix la dependència com "l'estat de caràcter permanent en què es troben les persones motivat per l'edat, malaltia o discapacitat i lligades a una manca o pèrdua d'autonomia física, mental, intel·lectual o sensorial, i que fa que necessitin altres persones o ajudes importants per realitzar les activitats bàsiques de la vida diària (AVD), i en el cas de les persones amb discapacitat intel·lectual o malaltia mental, d'altres suports per a la seva autonomia personal".

La Llei reconeix tres graus de dependència:

Grau I. Dependència moderada: quan la persona necessita ajuda per portar a terme diverses activitats bàsiques de la vida diària almenys un cop al dia, o té necessitats d'ajuda intermitent o limitada per a la seva autonomia personal.

Grau II. Dependència severa: quan la persona necessita ajuda per portar a terme diverses activitats bàsiques de la vida diària dos o tres cops al dia, però no requereix la presència permanent d'una persona de suport.

Grau III. Gran dependència: quan la persona necessita ajuda per portar a terme diverses activitats bàsiques de la vida diària diverses vegades al dia i, pel fet de presentar una pèrdua total d'autonomia física, mental, intel·lectual o sensorial, necessita l'ajuda indispensable i contínua d'una altra persona o té necessitat d'ajuda generalitzada per a la seva autonomia personal.

Grau de dependència

El grau de dependència de la gent gran s'ha estimat a partir de les respostes que van donar les persones de 65 anys o més quan se'ls va preguntar sobre el grau de dificultat per fer, sense cap ajuda o aparell, les deu activitats següents de la vida diària:

- menjar
- entrar i sortir del llit
- anar al lavabo
- vestir-se i desvestir-se
- banyar-se o dutxar-se
- pentinar-se
- reconèixer persones, objectes i orientar-se en l'espai i el temps
- aprendre i retenir nova informació i recordar informacions recents
- caminar
- asseure's i aixecar-se de la cadira

A partir del grau de dificultat que les persones manifestaven per fer les deu activitats sense cap ajuda o aparell, es van establir quatre graus de dependència: lleu, moderada, severa i gran dependència.

Evolució de la dependència

Per estudiar la consistència de les dades de l'ESB de l'any 2006, s'ha analitzat l'evolució de la dependència en la gent gran a partir de les enquestes de salut de Barcelona dels anys 1992, 2000 i 2006.

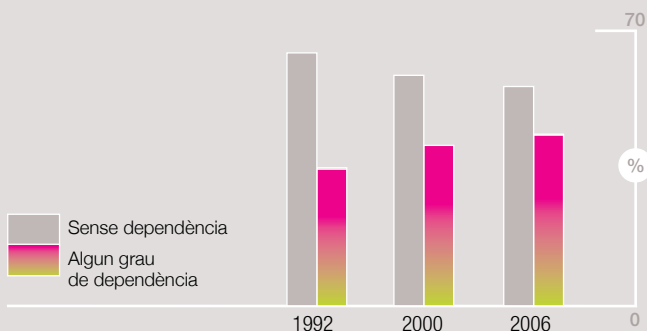
En aquesta anàlisi es van seleccionar les set activitats de la vida diària que compartien en comú les tres enquestes:

- menjar
- anar al lavabo
- vestir-se i desvestir-se
- banyar-se o dutxar-se
- administrar els diners
- caminar
- asseure's i aixecar-se de la cadira

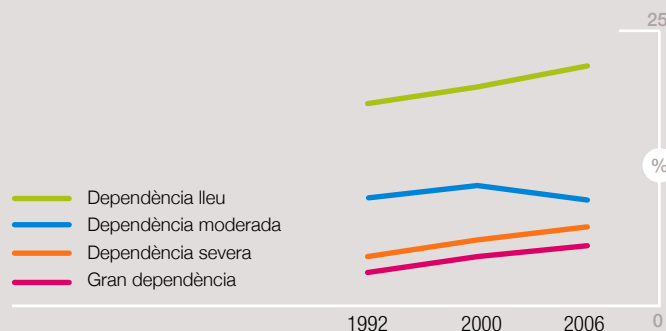
Com s'havia fet en l'anàlisi de l'ESB 2006, es van establir quatre graus de dependència –lleu, moderada, severa i gran dependència– a partir del grau de dificultat que les persones manifestaven per fer les set activitats sense cap ajuda o aparell.

El percentatge de població de 65 anys o més a la ciutat de Barcelona ha crescut en els darrers anys i ha passat del 17,4% a l'inici dels anys noranta al 20,5% el 2006. Aquest percentatge pren més rellevància si es té en compte que la proporció de persones dependents de 65 anys o més també ha anat augmentant lleugerament respecte al total de persones de 65 anys o més. L'evolució de la distribució de tots els graus de dependència mostra que en la majoria dels graus hi ha una tendència a l'alça en el període 1992-2006.

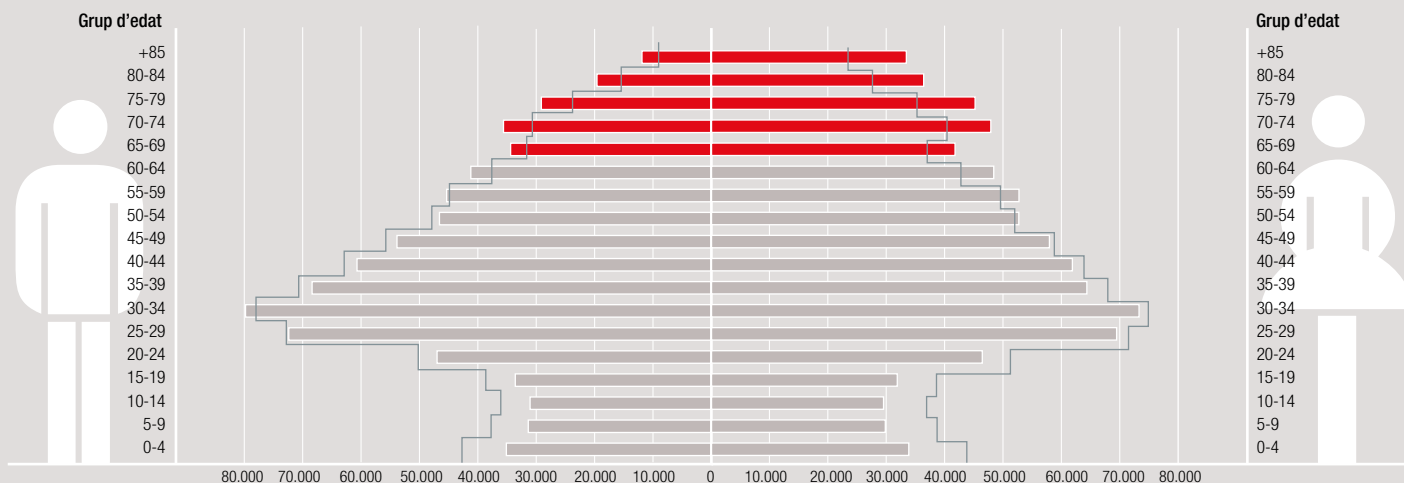
EVOLUCIÓ DE LA DEPENDÈNCIA

EVOLUCIÓ DELS GRAUS DE DEPENDÈNCIA

PIRÀMIDE DE POBLACIÓ DE BARCELONA I COMPARACIÓ PERCENTUAL AMB LA POBLACIÓ DE CATALUNYA (2006)

Comparació percentual amb la població de Catalunya

Font: Institut d'Estadística de Catalunya i Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona

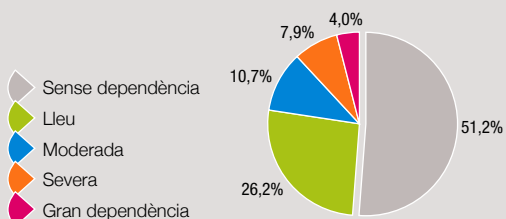
Magnitud de la dependència a Barcelona

PER GRAU DE DEPENDÈNCIA

A Barcelona, unes 163.041 persones de 65 anys o més presenten algun tipus de dependència.

La major part de la població de Barcelona de 65 anys o més no és dependent. No obstant això, hi ha un 48,8% de la gent gran que presenta algun tipus de dependència. El 26,2% dels de 65 anys o més presenten dependències lleus, el 10,7% moderades, el 7,9% severes i el 4,0% grans dependències.

GRAU DE DEPENDÈNCIA

ESTIMACIÓ DE LA POBLACIÓ DE 65 ANYS O MÉS SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA

	Estimació puntual*	Interval de població	
		Mínim	Màxim
Dependència lleu	87.534	79.516	95.887
Dependència moderada	35.749	29.735	41.429
Dependència severa	26.394	21.382	31.740
Gran dependència	13.364	9.689	17.039

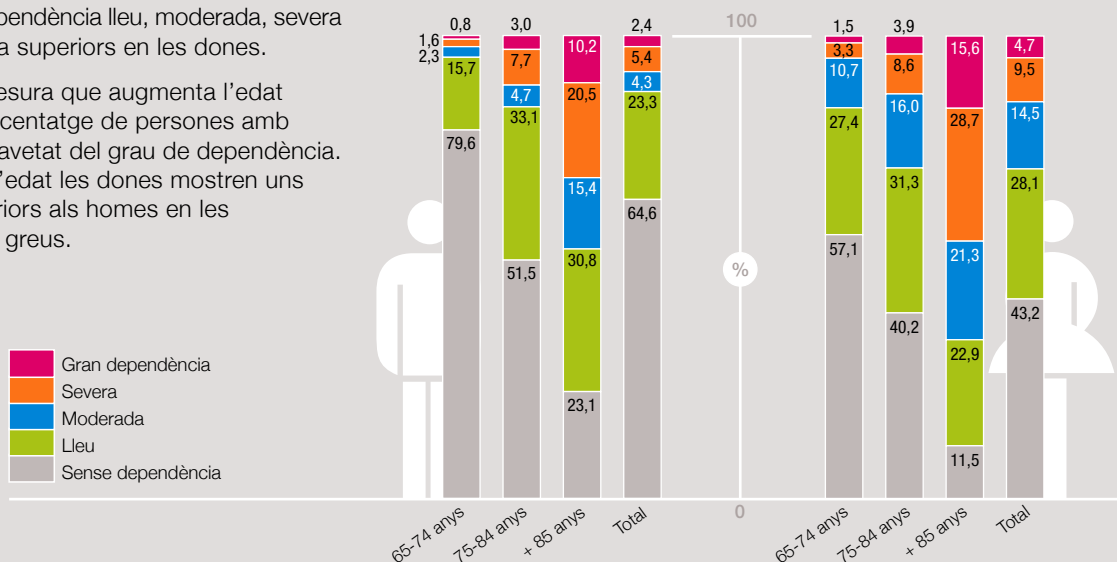
* Estimació puntual calculada a partir de la població de Barcelona de 65 anys o més.
Font: Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

PER SEXE I EDAT

La prevalença de dependència és més freqüent en dones que en homes. Les xifres mostren uns percentatges de dependència lleu, moderada, severa o gran dependència superiors en les dones.

D'altra banda, a mesura que augmenta l'edat s'incrementa el percentatge de persones amb dependència i la gravetat del grau de dependència. En tots els grups d'edat les dones mostren uns percentatges superiors als homes en les dependències més greus.

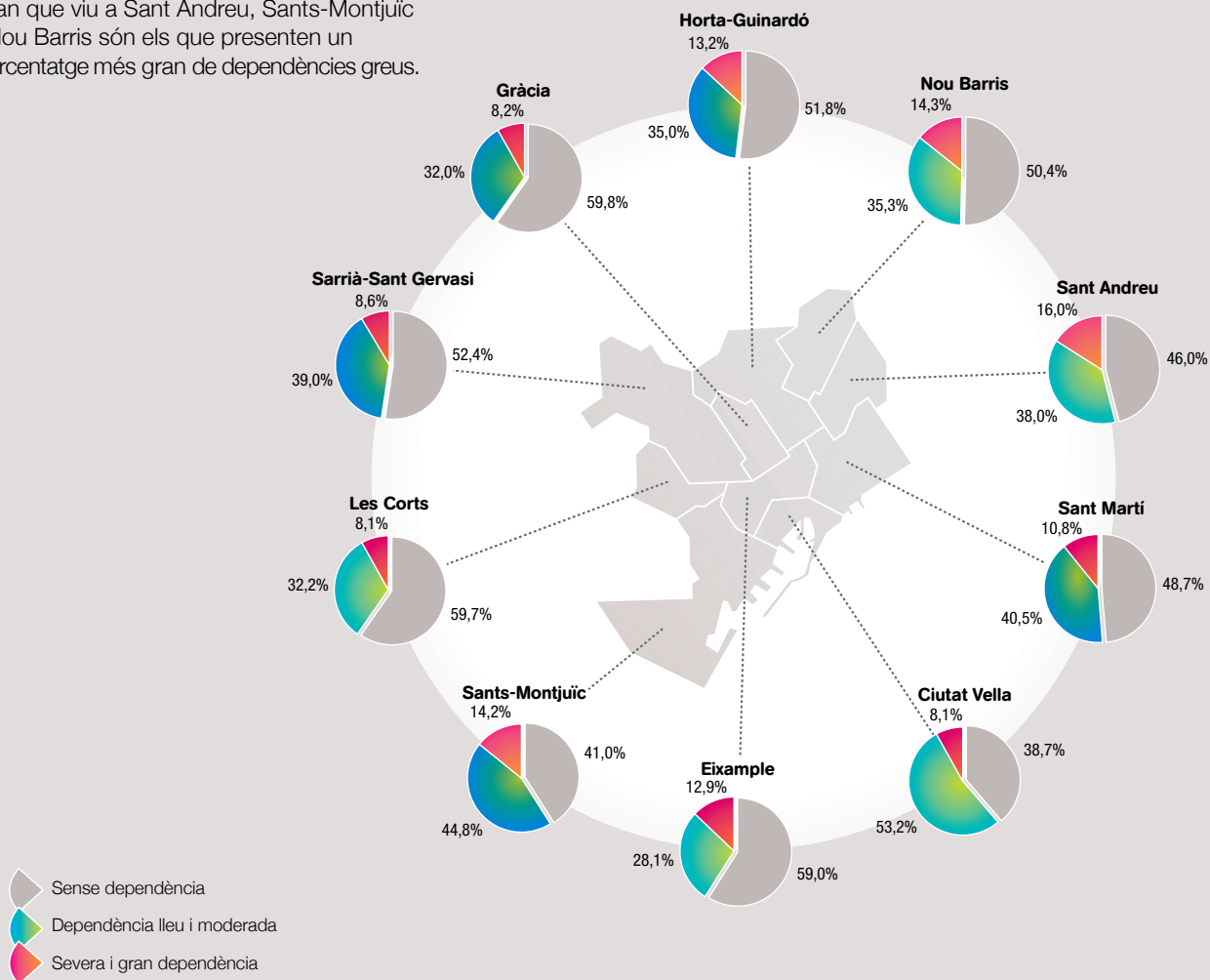
GRAU DE DEPENDÈNCIA SEGONS EDAT I SEXE

PER DISTRICTE

En termes absoluts, l'Eixample i Sant Martí són els districtes amb més població dependent, tot i que percentualment són Ciutat Vella i Sants-Montjuïc els que presenten els índexs més alts de persones de 65 anys o més dependents. Cal destacar que la gent gran que viu a Sant Andreu, Sants-Montjuïc i Nou Barris són els que presenten un percentatge més gran de dependències greus.

GRAU DE DEPENDÈNCIA SEGONS DISTRICTE

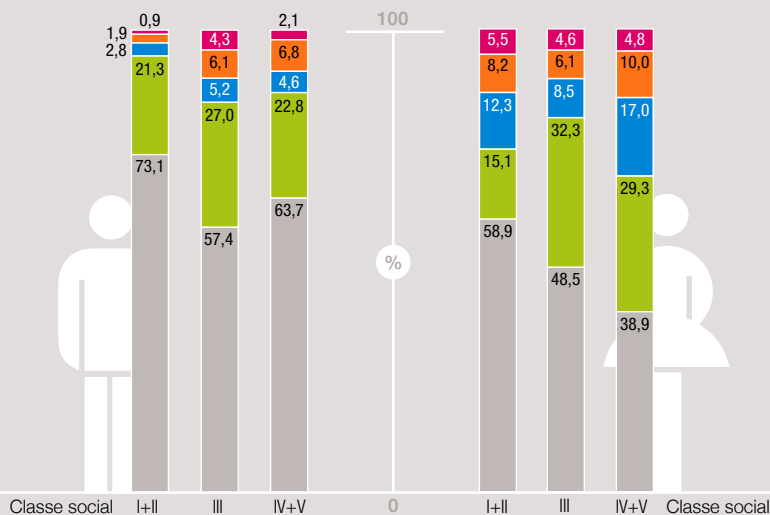
“La dependència és més freqüent en les dones que en els homes.”

PER CLASSE SOCIAL

Els percentatges de població amb dependència són més alts com menys afavorida és la classe social (IV+V), i també són les classes socials menys afavorides les que presenten dependències més greus. Les dones de totes les classes socials sempre presenten percentatges de dependència més grans i dependències més greus que els homes, i en les classes més afavorides (I+II) aquesta diferència es fa més gran.

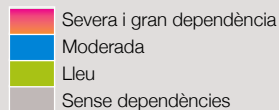

GRAU DE DEPENDÈNCIA SEGONS CLASSE SOCIAL I SEXE

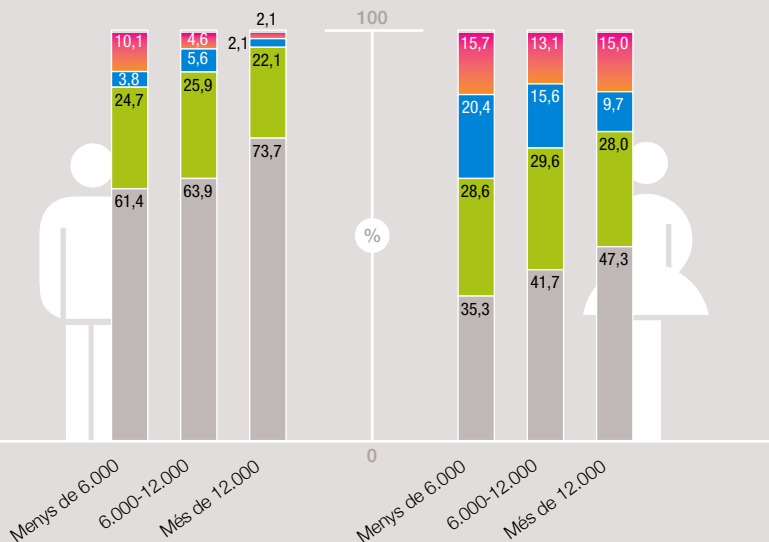

PER NIVELL D'INGRESSOS

També hi ha una relació entre menor nivell d'ingressos familiars i major dependència, sobretot en les dones. El 10,1% dels homes i el 15,7% de les dones amb ingressos familiars inferiors a 6.000 euros per persona presenten dependència severa o gran. Quan els ingressos són superiors a 12.000 euros, aquest percentatge és considerablement més baix en el cas dels homes (2,1%) i similar en el cas de les dones (15,0%).

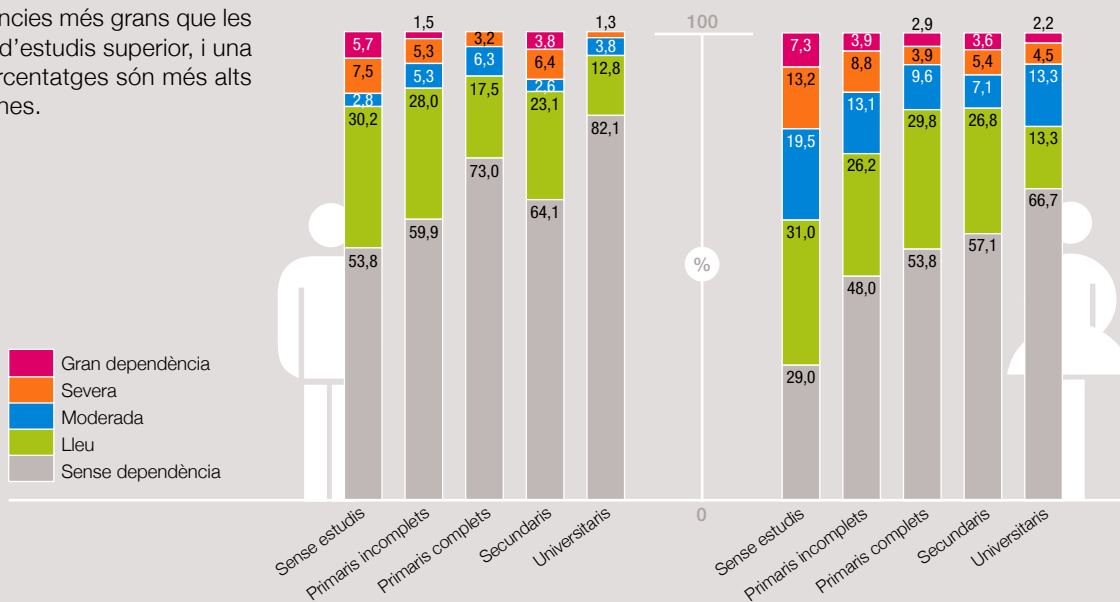
GRAU DE DEPENDÈNCIA SEGONS NIVELL D'INGRESSOS I SEXE

PER NIVELL D'ESTUDIS

Les persones amb nivell d'estudis més baix presenten dependències més grans que les que tenen un nivell d'estudis superior, i una vegada més els percentatges són més alts en el cas de les dones.

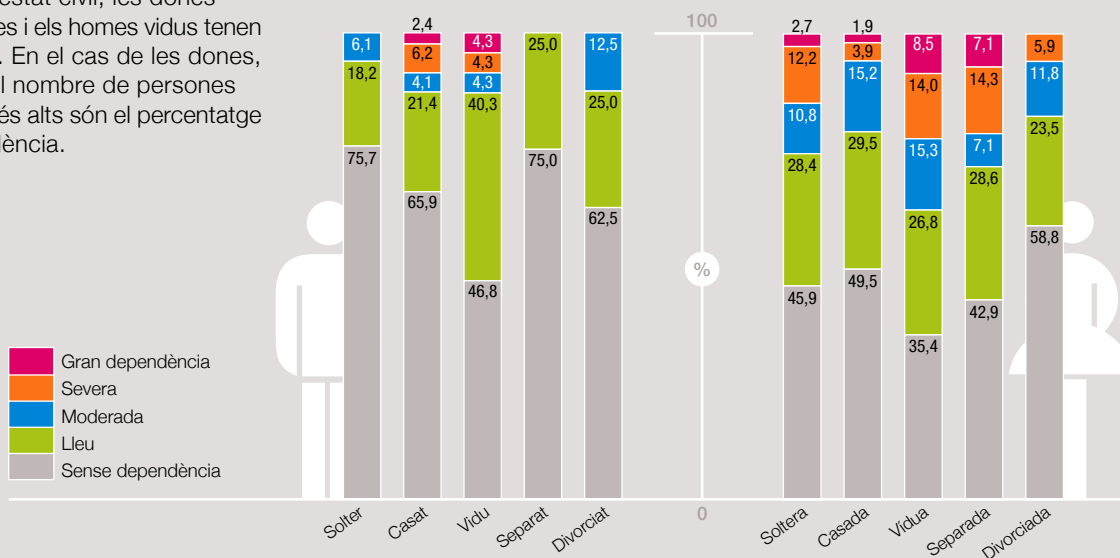
GRAU DE DEPENDÈNCIA SEGONS NIVELL D'ESTUDIS I SEXE

PER ESTAT CIVIL

Tenint en compte l'estat civil, les dones separades i les vídues i els homes vidus tenen més dependències. En el cas de les dones, com més gran és el nombre de persones que viuen a la llar més alts són el percentatge i el grau de dependència.

GRAU DE DEPENDÈNCIA SEGONS ESTAT CIVIL I SEXE

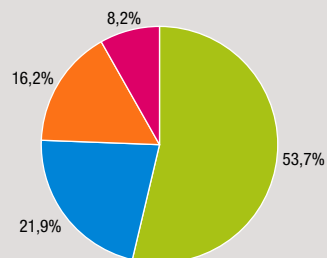
Característiques sociodemogràfiques de la població dependent

GRAU DE DEPENDÈNCIA

Del total de persones de 65 anys o més amb algun grau de dependència, la majoria presenta dependència lleu, 53,7%, el 21,9% dependència moderada, el 16,2% dependència severa i el 8,2% gran dependència.

DISTRIBUCIÓ DEL GRAU DE DEPENDÈNCIA

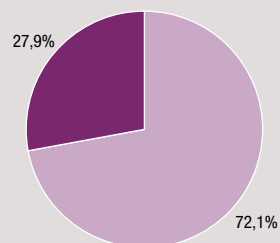

GÈNERE

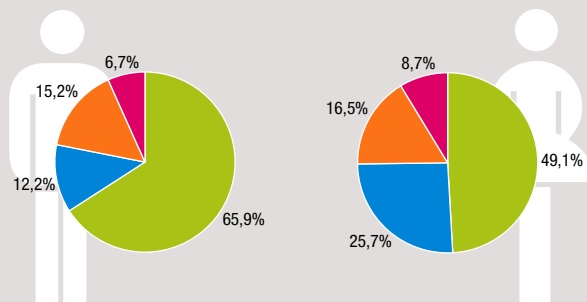
El 72,1% de la gent gran amb dependència són dones. Els homes presenten una proporció de dependència lleu més gran que les dones (65,9% i 49,1% respectivament), mentre que les dones presenten percentatges més grans en la resta de graus.

PERSONES DEPENDENTS SEGONS SEXE

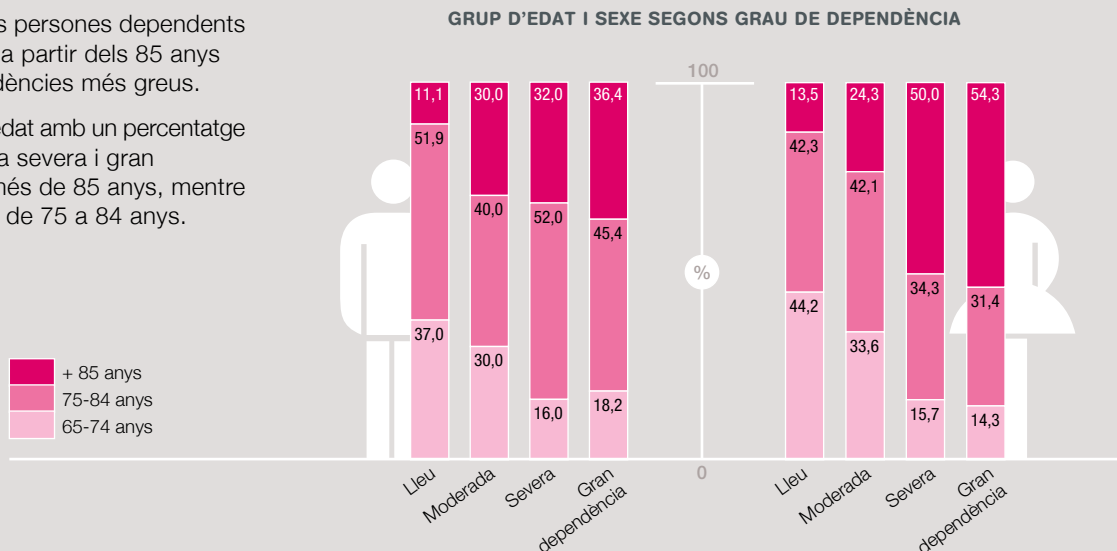
GRAU DE DEPENDÈNCIA SEGONS SEXE

GRUP D'EDAT

El grup d'edat amb més persones dependents és el de 75 a 84 anys i a partir dels 85 anys predominen les dependències més greus.

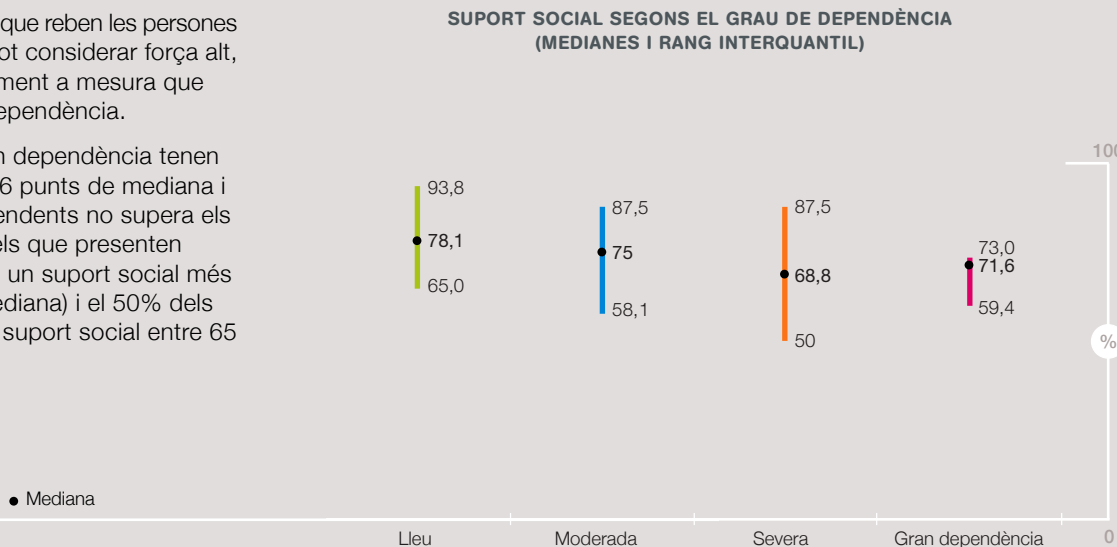
En les dones, el grup d'edat amb un percentatge més alt de dependència severa i gran dependència és el de més de 85 anys, mentre que en els homes és el de 75 a 84 anys.

SUPPORT SOCIAL

Tot i que el suport social que reben les persones grans dependents es pot considerar força alt, disminueix progressivament a mesura que augmenta el grau de dependència.

Les persones amb gran dependència tenen un suport social de 71,6 punts de mediana i el 75% dels grans dependents no supera els 73 punts. Mentre que els que presenten dependència lleu tenen un suport social més gran (78,1 punts de mediana) i el 50% dels dependents lleus té un suport social entre 65 i 93,8 punts.

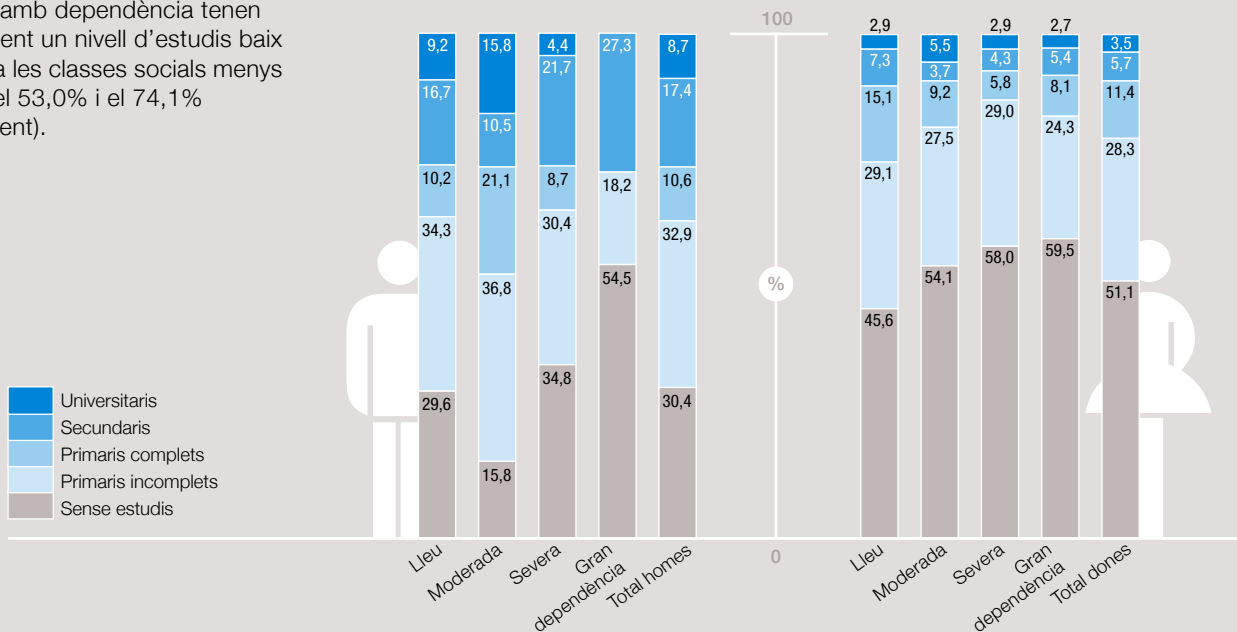

“Suport social, estudis, ingressos i estat civil: definim els homes i dones dependents.”

NIVELL D'ESTUDIS

Tant els homes com les dones de 65 anys o més amb dependència tenen majoritàriament un nivell d'estudis baix i pertanyen a les classes socials menys afavorides (el 53,0% i el 74,1% respectivament).

NIVELL D'ESTUDIS SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA I SEXE

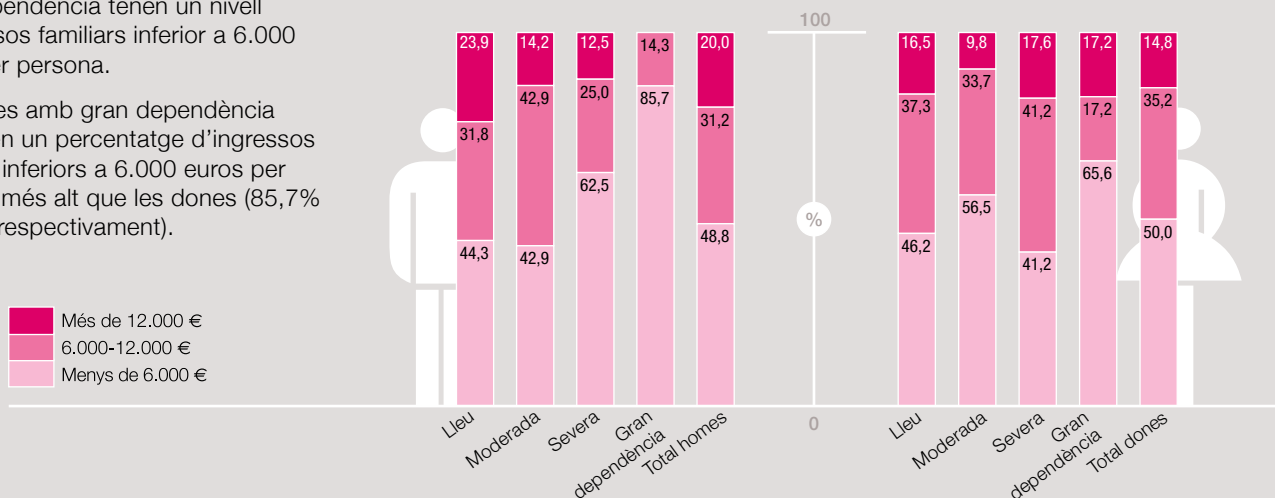

NIVELL D'INGRESSOS

La meitat dels homes i de les dones amb dependència tenen un nivell d'ingressos familiars inferior a 6.000 euros per persona.

Els homes amb gran dependència presenten un percentatge d'ingressos familiars inferiors a 6.000 euros per persona més alt que les dones (85,7% i 65,6% respectivament).

NIVELL D'INGRESSOS FAMILIARS PER PERSONA SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA I SEXE

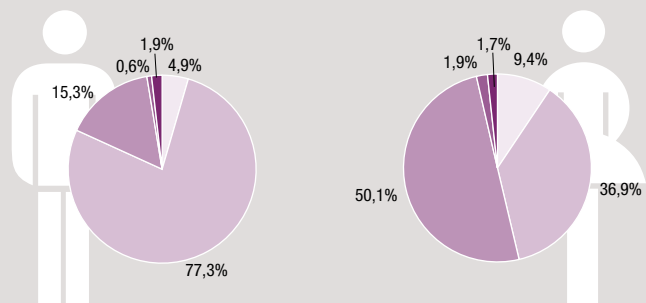

ESTAT CIVIL

Els homes amb dependència estan majoritàriament casats (77,3%) i les dones són vídues (50,1%). La proporció de vídues s'incrementa notablement en les dones amb dependència severa.

ESTAT CIVIL DE LES PERSONES DEPENDENTS SEGONS SEXE

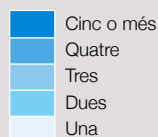

PERSONES QUE VIUEN A LA LLAR

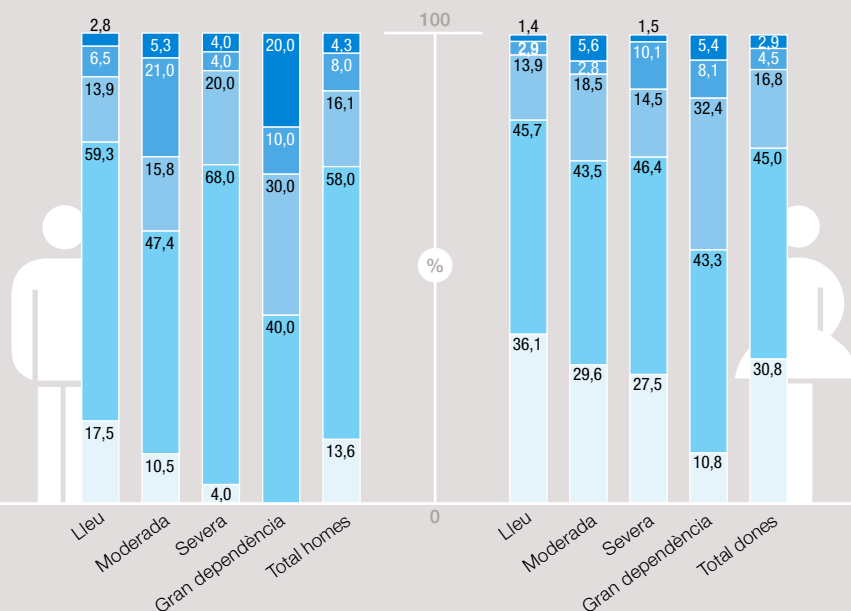
La majoria de la població amb dependència viu en llars de dos membres i només el 26,0% viu sola. La major part de les persones que viuen soles tenen dependència lleu i moderada.

En les quatre categories de dependència, la proporció de dones que viuen soles és més elevada que la d'homes.

També cal destacar que només el 2,9% dels homes amb dependència greu viuen en llars unifamiliars; en el cas de les dones, aquest percentatge arriba al 21,7%.

PERSONES QUE VIUEN A LA LLAR SEGONS DEPENDÈNCIA I SEXE

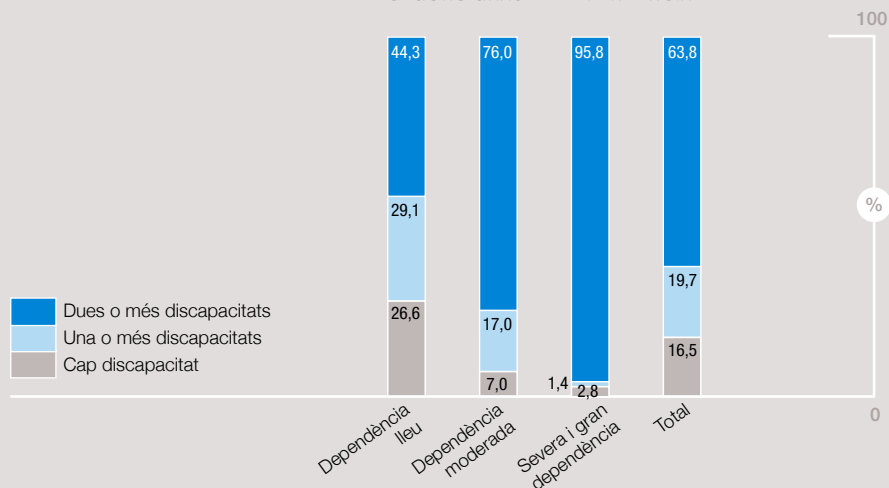

Discapacitats i limitacions en les activitats de la vida diària

DISCAPACITATS

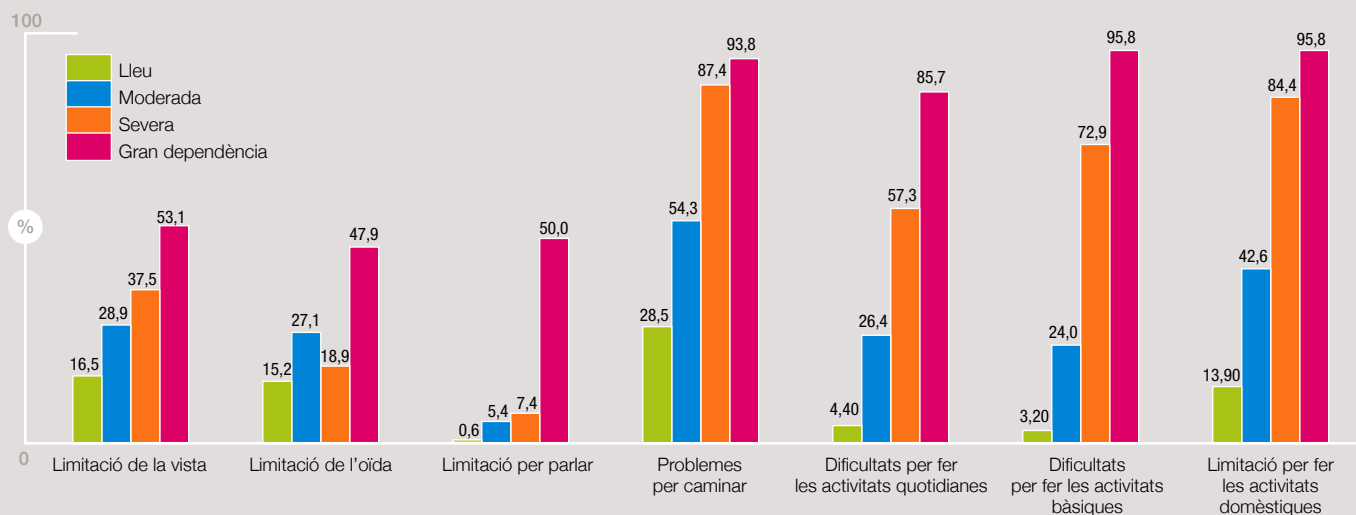
La majoria de persones grans dependents, sobretot les dones, presenten dues o més discapacitats que afecten les seves activitats quotidianes. En el cas de la dependència severa i gran dependència el percentatge arriba a 95,8%.

NOMBRE DE DISCAPACITATS DE LES PERSONES DEPENDENTS SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA

Les discapacitats més freqüents en gairebé tots els grups de dependència tenen relació amb les limitacions per fer moviments o caminar.

DISCAPACITATS SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA

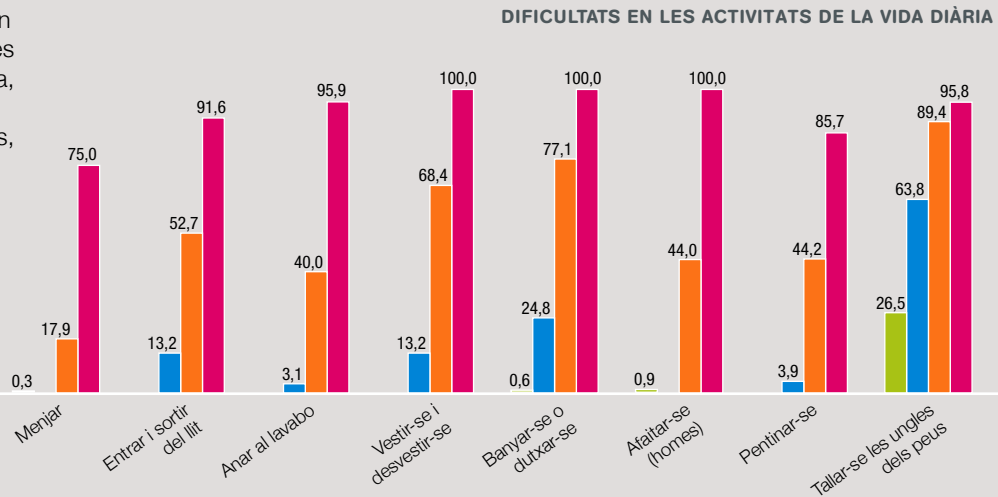
De cada deu persones dependents n'hi ha set que tenen força dificultat per fer alguna de les activitats de la vida diària (AVD), i el 45,7% tenen força dificultats per fer-ne quatre o més de quatre. Aquestes dificultats es presenten més freqüentment en dones que en homes. El nombre d'AVD amb força limitació augmenta amb el grau de dependència.

“Gairebé la meitat de les persones amb dependència que creu que necessita ajuda no en rep.”

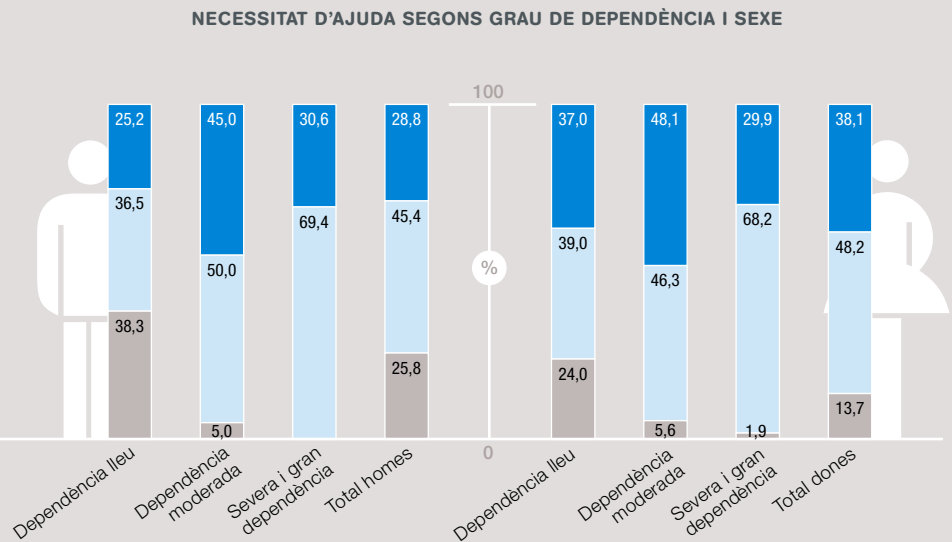
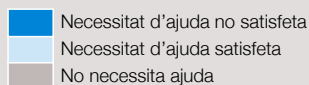
DIFICULTATS EN LES AVD

Pràcticament totes les persones amb gran dependència presenten limitacions en totes les AVD. En els altres graus de dependència, les limitacions més freqüents són pujar i baixar escales, tallar-se les ungles dels peus, anar al mercat/anar a la comprar i fer les feines rutinàries de la casa.

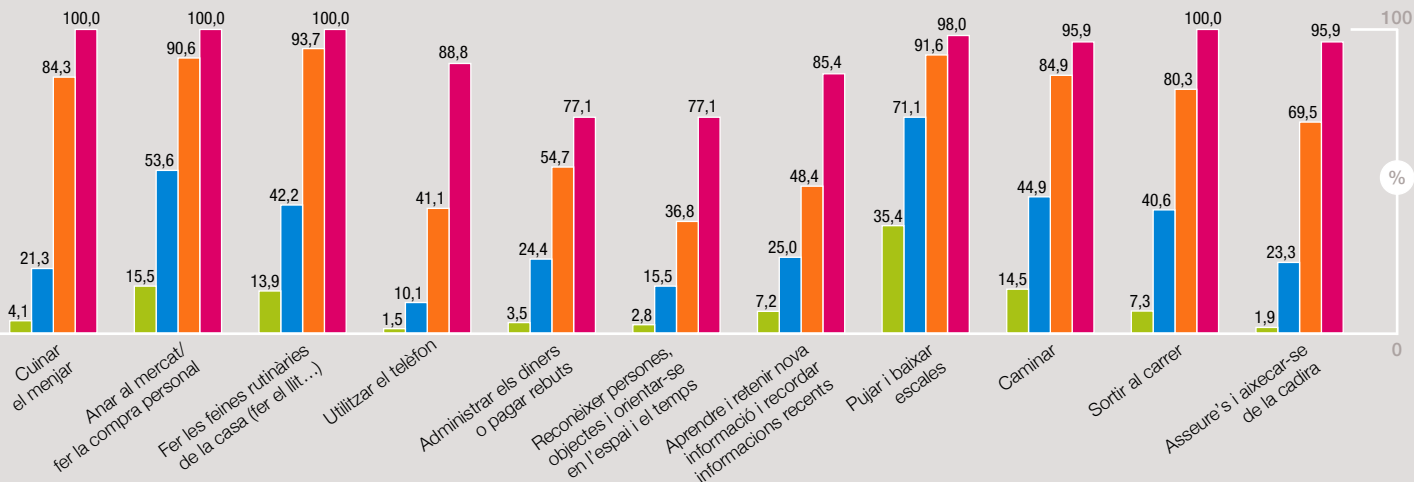

NECESSITAT D'AJUDA PER REALITZAR LES AVD

Aproximadament quatre de cada deu persones amb dependència té la percepció que no rep l'ajuda que necessita per fer les AVD. Aquesta percepció d'ajuda no satisfeta és més elevada en la gent gran amb dependències moderades. Les dones manifesten un percentatge més elevat de necessitats d'ajuda no satisfeta que els homes.

SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA

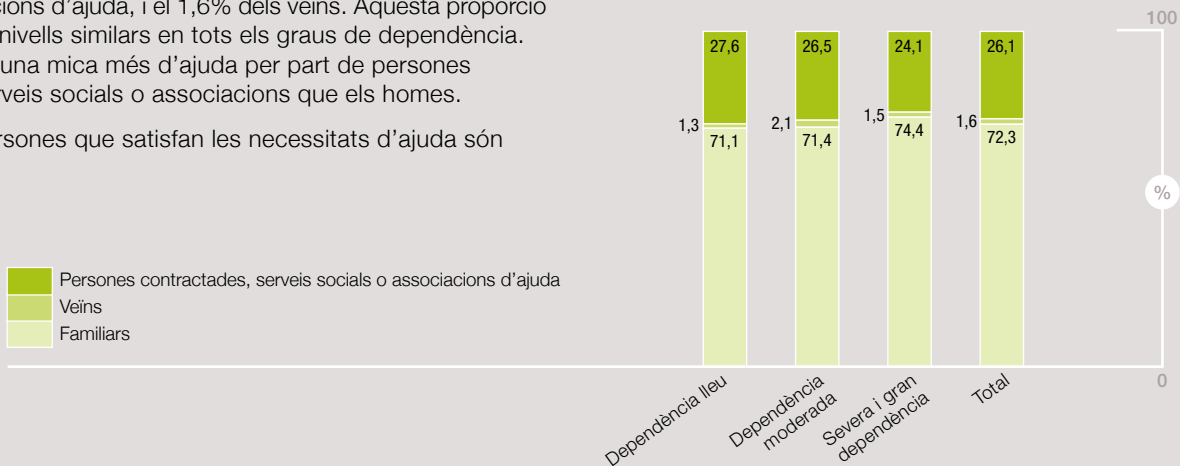

PERSONES QUE PROPORCIONEN AJUDA

La majoria de persones dependents amb necessitat d’ajuda satisfeta reben l’ajut dels familiars, el 26,1% de persones contractades, serveis socials o associacions d’ajuda, i el 1,6% dels veïns. Aquesta proporció es manté en uns nivells similars en tots els graus de dependència. Les dones reben una mica més d’ajuda per part de persones contractades, serveis socials o associacions que els homes.

El 70% de les persones que satisfan les necessitats d’ajuda són dones.

PERSONES DE QUI REBEN AJUDA SEGONS DEPENDÈNCIA

- Persones contractades, serveis socials o associacions d’ajuda
- Veïns
- Familiars

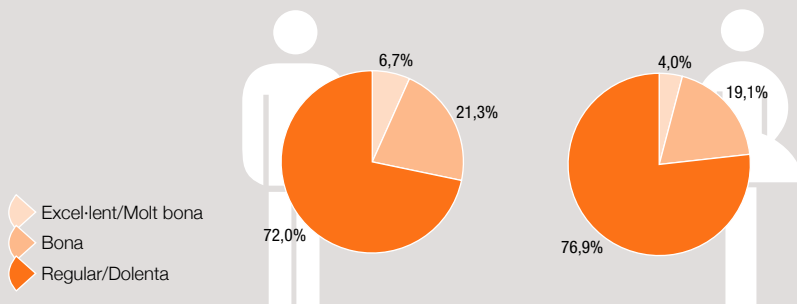
La salut percebuda

ESTAT DE SALUT

L'*estat de salut percebut* és un indicador de l'estat de salut que està relacionat tant amb les percepcions subjectives de la qualitat de vida com amb la presència de malalties clínicament diagnosticades, amb l'ús de serveis sanitaris i amb la mortalitat.

Tres de cada quatre persones de 65 anys o més dependents manifesten tenir un estat de salut regular o dolent. L'estat de salut empitjora a mesura que augmenta el grau de dependència.

ESTAT DE SALUT PERCEBUT SEGONS SEXE

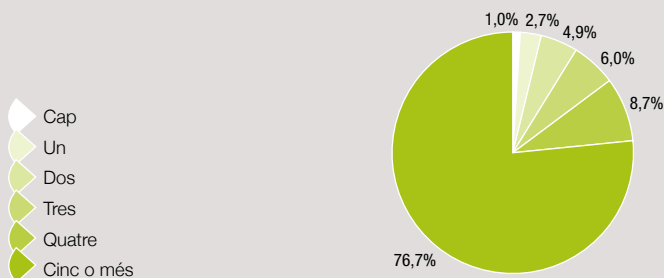
TRASTORNS DE SALUT CRÒNICS

Gairebé totes les persones de 65 anys o més dependents presenten com a mínim un trastorn de salut crònic.

Els trastorns crònics més freqüents són la pressió alta, el mal d'esquena lumbar, la mala circulació, la incontinència urinària i l'artrosi.

El nombre de trastorns crònics és més alt a mesura que augmenta el grau de dependència.

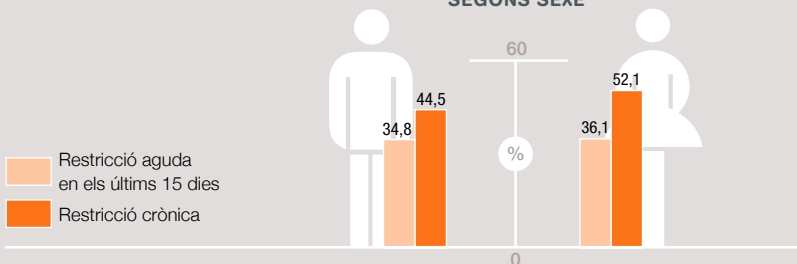
NOMBRE DE TRASTORNS DE SALUT CRÒNICS

RESTRICCIONS

Una tercera part de les persones entrevistades havien patit una restricció aguda en els 15 dies anteriors a l'entrevista que havia afectat les seves activitats principals o habituals, i el 50% havien presentat alguna restricció crònica.

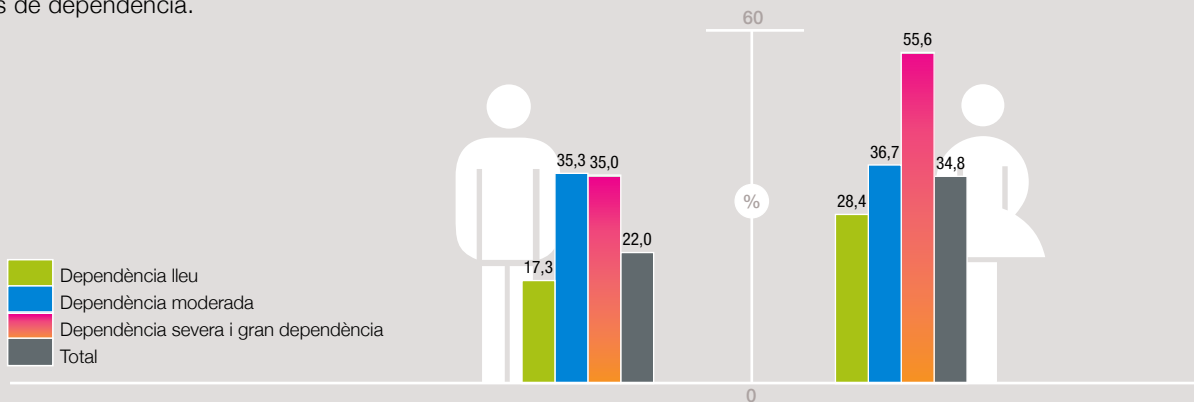
RESTRICCIÓ CRÒNICA I RESTRICCIÓ AGUDA D'ACTIVITAT SEGONS SEXE

SALUT MENTAL

El 31,2% de les persones de 65 anys o més dependents tenen risc de patir un trastorn de salut mental. Les dones tenen un risc més alt de patir algun trastorn de salut mental que els homes en tots els graus de dependència.

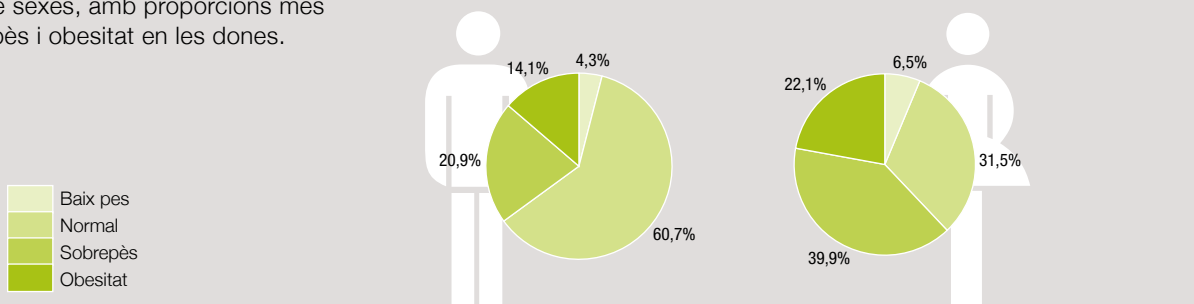
RISC DE MALA SALUT MENTAL SEGONS SEXE

SOBREPÈS I OBESITAT

Només el 40,1% de les persones amb dependència tenen un pes normal. El 5,7% presenten pes baix i la resta pateixen sobrepès i obesitat. La proporció és gairebé la mateixa en tots els tipus de dependència, però hi ha força diferències entre sexes, amb proporcions més grans de sobrepès i obesitat en les dones.

PES SEGONS SEXE

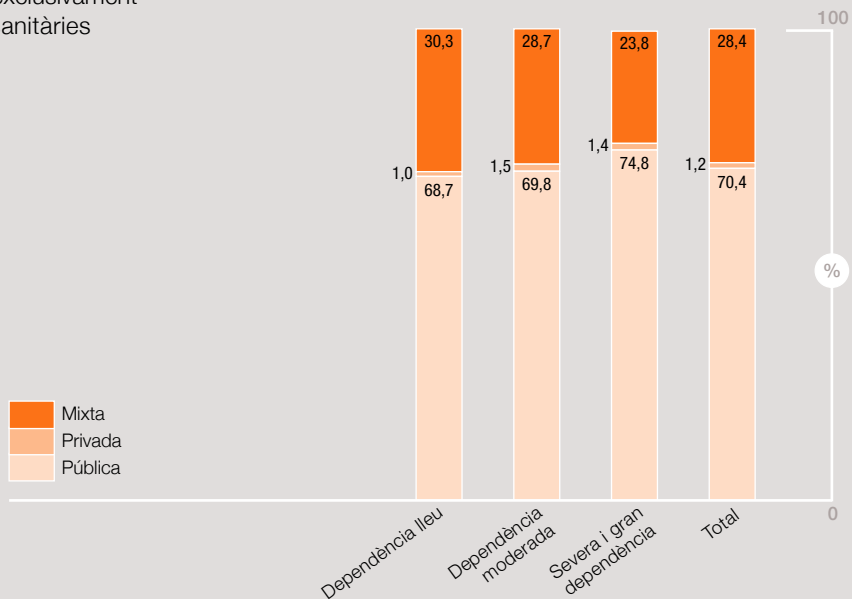

Utilització de serveis sanitaris

COBERTURA SANITÀRIA

El 70,4% de les persones de 65 anys o més amb dependència tenen cobertura sanitària exclusivament pública i el 29,6% restant cobertures sanitàries privades o mixtes.

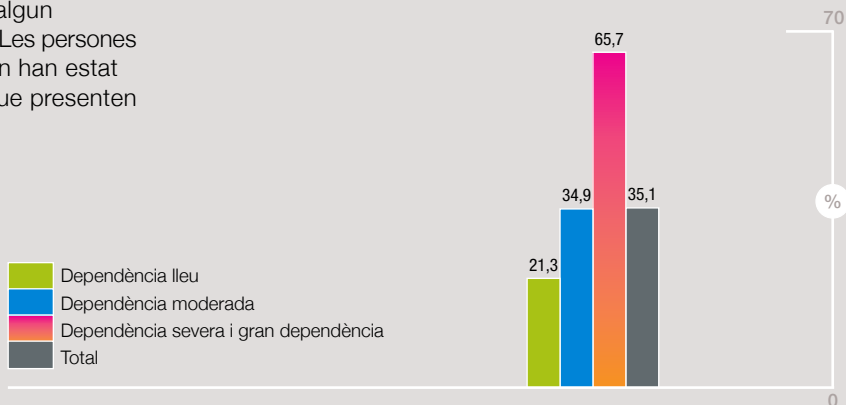
COBERTURA SANITÀRIA SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA

VISITES AL DOMICILI

Durant l'any anterior a l'entrevista, una tercera part de les persones de 65 anys o més amb dependència han estat visitades al seu domicili per algun professional sanitari o treballador social. Les persones amb un grau de dependència més gran han estat més visitades al seu domicili que les que presenten un grau de dependència més baix.

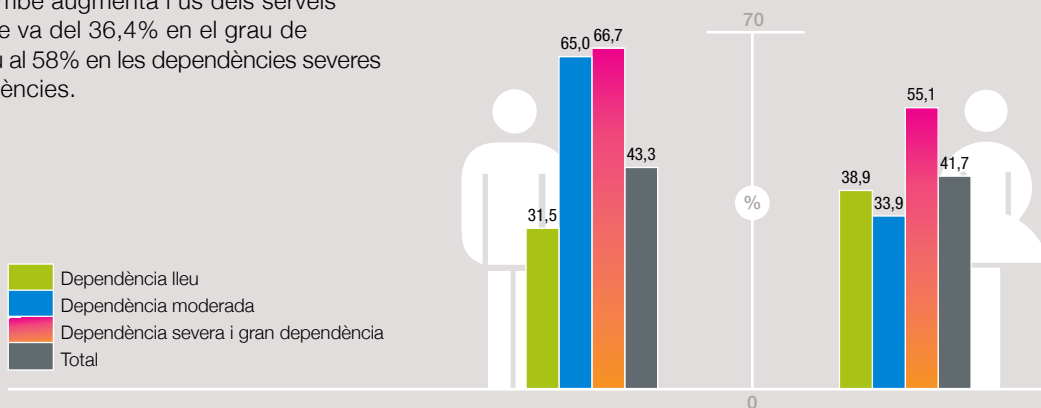
VISITA D'UN PROFESSIONAL AL DOMICILI EN EL DARRER ANY SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA

CONSULTES A SERVEIS D'URGÈNCIES

Quatre de cada deu persones de 65 anys o més amb dependència han estat visitades o han consultat un servei d'urgències durant l'any anterior a l'entrevista. A mesura que augmenta el grau de dependència també augmenta l'ús dels serveis d'urgències, que va del 36,4% en el grau de dependència lleu al 58% en les dependències severes o grans dependències.

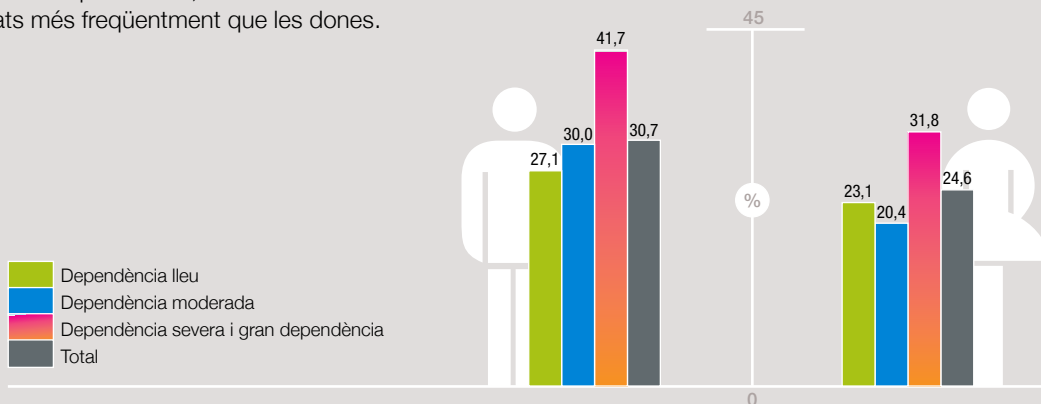
CONSULTA A URGÈNCIES EN EL DARRER ANY
SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA I SEXE

HOSPITALITZACIONS

Una quarta part de les persones de 65 anys o més amb dependència han estat hospitalitzades en els 12 mesos previs a l'entrevista. Les hospitalitzacions augmenten en augmentar el grau de dependència. En tots els graus de dependència, el homes han estat hospitalitzats més freqüentment que les dones.

HOSPITALITZACIONS EN EL DARRER ANY
SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA I SEXE

“El 18,9% de les persones amb dependència fan cinc o més visites a professionals sanitaris en un any.”

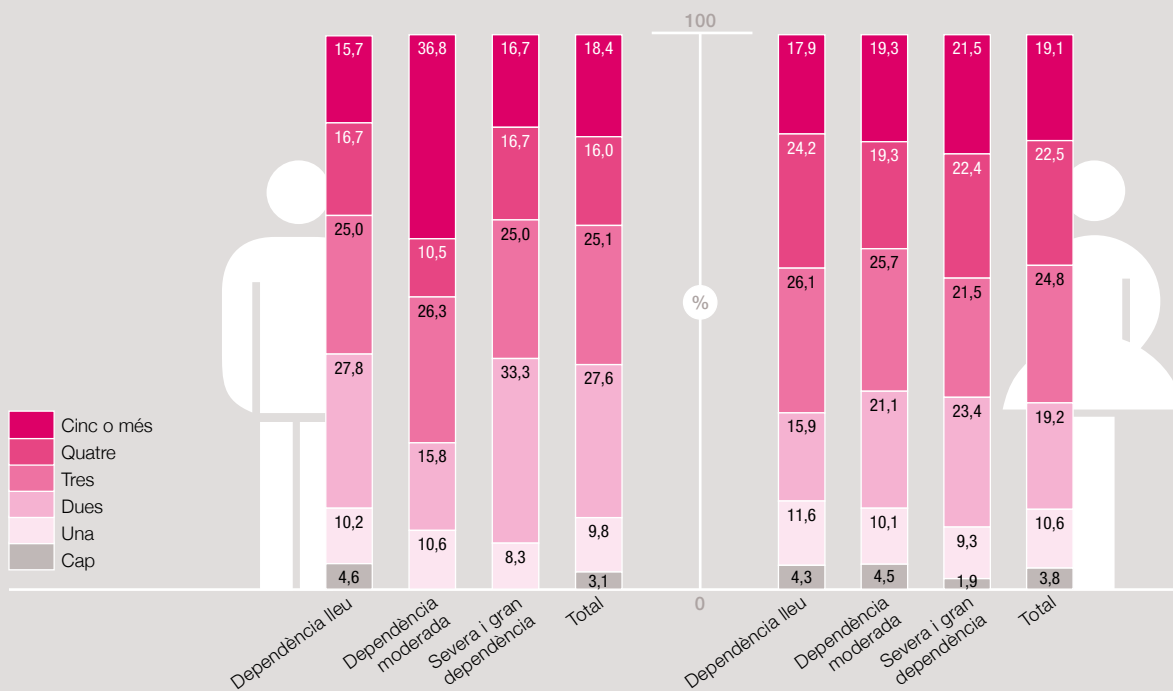
VISITES A PROFESSIONALS

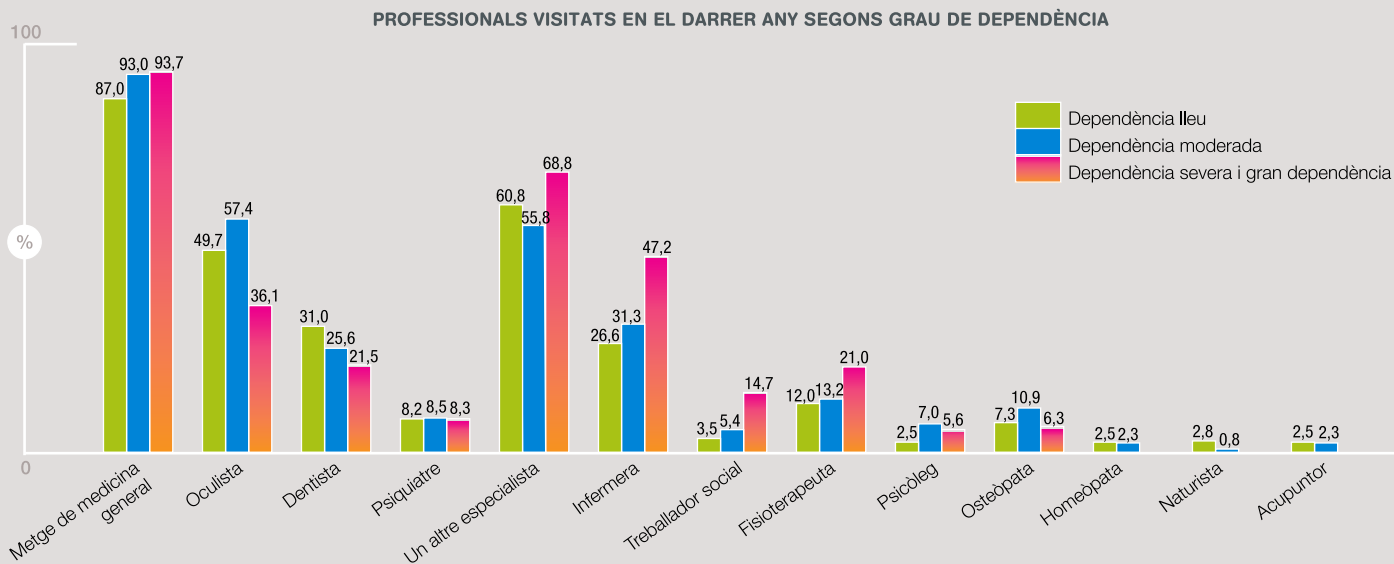
Un 96,4% de les persones de 65 anys o més amb dependència han fet alguna visita a un professional sanitari durant l'any anterior a l'entrevista. Aquesta proporció és similar en tots els graus de dependència i tant en dones com en homes.

En tots els graus de dependència, el professional sanitari més visitat en el darrer any és el metge de medicina general, seguit del professional d'infermeria i l'oculista.

El treballador social ha estat visitat amb més freqüència per persones amb dependència moderada.

NOMBRE DE VISITES A ALGUN PROFESSIONAL SANITARI EN EL DARRER ANY
SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA

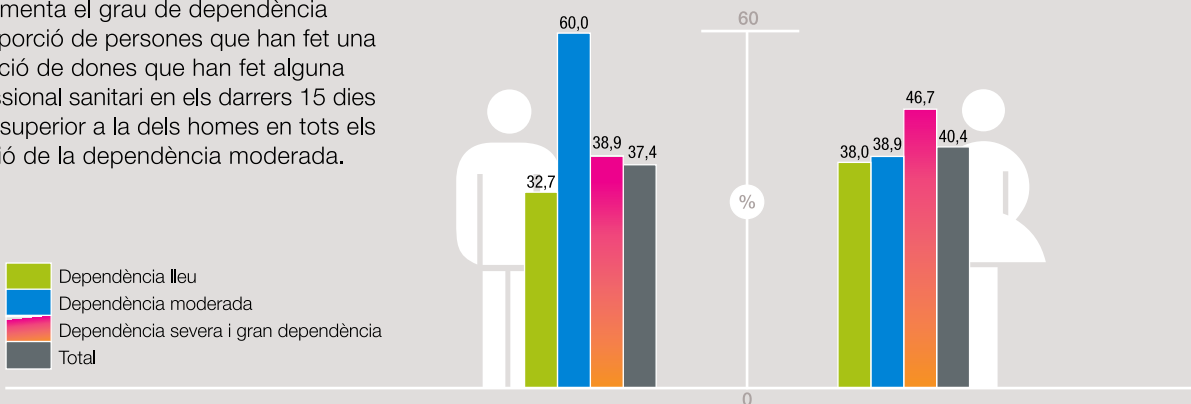

VISITA RECENT A UN PROFESSIONAL SANITARI

El 39,6% de les persones de 65 o més anys amb dependència han fet alguna visita a un professional sanitari en els 15 dies anteriors a l'entrevista. A mesura que augmenta el grau de dependència augmenta la proporció de persones que han fet una visita. La proporció de dones que han fet alguna visita a un professional sanitari en els darrers 15 dies és lleugerament superior a la dels homes en tots els graus, a excepció de la dependència moderada.

VISITA O CONSULTA A UN PROFESSIONAL SANITARI EN ELS DARRERS 15 DIES SEGONS GRAU DE DEPENDÈNCIA I SEXE

Consorci de
Serveis Socials
de **Barcelona**

C S B Consorci Sanitari
de Barcelona

Agència
de Salut Pública